

Флоринъ носе на чело-то
Флоринъ мамудіа.
О майко, мила майко!
Ка да сѣ става со нея,
Боленъ да легна край нея,
И здравъ да стана отъ нея,
Ка трандафиль во градина,

Ка горозве во планина.
Не е било чупче за пилини,
Току е било Косинско невѣшче,
Оно си има момче по чуждина,
Тамо седи кираджіа чека,
Да не книга одъ него найди.

315.

Ей моме калешо-то!
Не седи много на вечеръ,
Не гори многу борина,
Оти етъ болна година,

Чума-та біетъ стредъ село,
Ке да те чукни, обере,
Ке те жаля юначе-то.

316.

Мори девойко ярембице!
Не пей рано въ зора-та;
Кон-о си носа на вода,
А кон-о вода не піе,

Отъ твой-те тонки гласови,
Що гласишъ рано въ неделя,
Кога момчина въ цјрква ода,
Кога девойки за вода ода.

317.

Я опули сѣ, моме мала,
На вая тута планина,
Що мѣгла има на неа?
Да не иж речешъ отъ бога,

Току да речешъ отъ мене.
Това е мои здїови,
Що здїа яска за тебе,
А ке изгора край тебе.

318.

Ме изгори ме попари, бѣла червена,
Дур' ме стори суво дерво, —
Дойде братъ ти ме посече, —
Да ме кладе на силенъ оганъ, —
Па ме направи бѣла пепель —

Ме раздаде на сапунджіи, червена,
Да ме праве раки сапушъ. —
Да сѣ міатъ девойки-те, —
Да міатъ бѣли образи. —

319.

Море чупче малечко
Не те знамъ чie си,

Да ти купа драмъ белило
Драмъ белило и цјрвило,